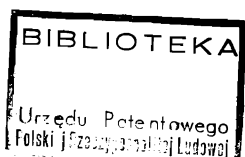

B03b 3/34

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 36224

Kl. 1 a, 12/10

Przedsiębiorstwo Montażowe Urządzeń Górniczych *)

(Stalinogród, Polska)

Płuczka do żwiru

Udzielono patentu z mocą od dnia 20 października 1952 r.

Żwir do potrzeb budowlanych, przemywany w znanych urządzeniach służących do tego celu, jest niedostatecznie oczyszczany z przywartych do poszczególnych kamyczków zanieczyszczeń, jak np. glina, muł, piasek itd. Płuczka według pomysłu niniejszego ma na celu usunięcie tej wady, obniżanie kosztów przemywania żwiru oraz dostosowanie istniejących bagrownic czerpakowych do obsługi płuczki żwirowej.

Na rysunku uwidoczniono płuczkę żwirową według pomysłu, przy czym fig. 1 przedstawia płuczkę w widoku z przodu, a fig. 2 — w widoku z boku. Płuczka według pomysłu posiada dużą wydajność, zależnie od średnicy ślimaka, liczby jego obrotów oraz długości. Ślimak *a* jest ułożyskowany w stalowym korycie *b*, umocowanym w obudowie bagrownicy i posiadającym pochylenie około 15 do 20° względem płaszczyzny poziomej.

Długość ślimaka *a*, jego pochylenie, liczba obrotów i jego średnica są uzależnione od stopnia zanieczyszczenia żwiru i pożądanej wydajności płuczki. Ślimak *a* jest prawoskrętny i posiada co drugi zwój 1/2 zwoju lewoskrętnego *c*, przez co osiąga się pożądany stopień mieszania żwiru i tarcia częste materiału o siebie, a tym samym rozkruszenie przywartych zanieczyszczeń i ich usuwanie.

Woda jest doprowadzona do koryta *b* rurciągiem *g* o odpowiedniej średnicy i splywa w przeciwnym kierunku do kierunku doprowadzanego żwiru, wskutek czego porywa ze sobą glinę, muł itd. Wylot *f* dla oczyszczonego żwiru znajduje się na górnym końcu koryta. Odpływ *h* wody zanieczyszczonej znajduje się na dalszym końcu koryta. Ponad dolnym końcem koryta ślimakowego *b* umieszczone jest sito *n* o wielkości oczek wymaganych do otrzymania żądanej wielkości ziarn żwiru.

Warunkiem sprawnego działania płuczki jest spadek toru około 10°, po którym posuwa się płuczka w kierunku odpływu zanieczyszczonej wody.

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcami są Henryk Partyka w Mikulczycach i Paweł Giełbas w Chorzowie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Płuczka do żwiru, znamiona tym, że w korycie stalowym (b), o dnie wznoszącym się stopniowo w kierunku wylotu (f) do żwiru przemytego, posiada ślimak prawoskrętny (a), posiadający co drugi zwoj 0,5 zwoju lewoskrętnego (c), przy czym woda płuczna jest doprowadzana przewodem (g) do wzniesionego końca koryta (b), a woda zamulona jest odprowadzana w niższym końcu koryta przewodem (h).
2. Płuczka według zastrz. 1, znamiona tym, że nad korytem (b), w miejscu doprowadzania żwiru zamulonego, posiada sito (n) o wielkości oczek odpowiadającej pożądanej wielkości ziarn żwiru.
3. Płuczka według zastrz. 1 i 2, znamiona tym, że jest połączona z bagrownicą czepakową lub podobną.

Przedsiębiorstwo Montażowe
Urządzeń Górniczych

